

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für das Schluss- und Thorafreudfest

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1904

תרצע ינימש ליל בירעם

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226)

sich: — da steht fest die Welt und wanket nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltenmeeres. Mächtiger Gott in seiner Höhe! — dein Zeugniß ist immer wahrhaftig; deines Hauses Schmutz — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

תמוט: נכון כסאך מאז מעולם
אתה: נשאי נהרות יי נשאי
נהרות קולם ישאי נהרות דכים:
מקלות מים רבים אדירים | משברי
ים אדיר במרום יי: עדתיך נאמנו
מאד לביתך נאווה קנש יי לארך
ימים: קדיש יתום

מעריב ליל שמיני עצרת

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das unter der Linie stehende ברכו
Borb. **ברכו את יי המברך:**

gelobten!
Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

Gem. ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der auf sein Wort läßt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelsporten, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר בדרו
מעריב ערבים בחקמה
פיתח שערים ובתבונה
משנה עתים ומחליף את-
הזמנים ומסדר את-

יְתַבַּר Gelobt und gepriesen und erhöht und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! Der zuerst war, der zuletzt ist, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt; nennet seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

יְתַבַּר וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים
נְקֻדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֵלֵו לְרַבֵּב
בְּעֶרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֵלְזוֹ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ
מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם
יי מְבֻרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם

Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schafft den Tag und schafft die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsterniß und die Finsterniß vor das Licht, läßt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewige lebende und Beständige regieret unwandelbar über uns in Ewigkeit.

(Wenn der Festtag am Sabbath fällt, wird מעריב nicht gesagt)

מיוסד ע"פ א"ב

Kronen will ich Dich mit Preis und Ruhm, in der Nacht des Beschlußfestes, Deine Allmacht will ich verkünden in zahlreicher Versammlung, den Allgeliebten, der den Tag vorüber und die Nacht heran führt. Gebenedeiet seist Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt.

Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warfst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr und Gebot, Gesetz und Recht hast du uns geoffenbaret. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte

מעריב ליל שמיני עצרת

הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּרִקְוֵעַ כְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם
וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי-
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר.
וּמַעֲבִיר יוֹם-וּמַבִּיא לַיְלָה.
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם
תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד:

אֶעֱנִיד לָךְ תְּפִאֳרָה וְהַלֵּל.
בְּיוֹם שְׁמִינֵי הָעֶצְרָת בְּלֵיל.
נְבוֹרוֹתֶיךָ בְּרַב עַם
אֱמִלֵּל. דוֹד מַעֲבִיר יוֹם
וּמַבִּיא לַיְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְעַרֵּב עַרְבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ אֲהַבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְאוֹתוֹנוּ
לְמִדָּת. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוֹמֵנוּ נְשִׁיחַ
בְּחֻקֶיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי

deiner Gotteslehre und an deinem Gebote ewiglich; denn sie sind unser Leben, in ihnen ist langes Leben, in ihnen sinnen wir und forschen wir bei Tag und Nacht; Laß nur deine Liebe nicht von uns weichen ewiglich.

הזכר Bedenke auch uns zu krönen mit einem glücklichen Jahre, und ergöße uns durch den Segen Deines Hauses; bedenke Deine Verehrer, die in Deinem Hause weilen, denke tener jugendlichen Freundlichkeit und zärtlichen Liebe. Gebenedeiet seiest Du Ewiger, der Sein Volk Israel liebt.

אל Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!
שמע Höre Israel!

Gott unser Herr ist ein einziger,
einziger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

ואהבת Du sollst lieben Gott, deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehst auf der Straße, wenn du dich niederlegst ויד wenn du aufstehest.

תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך אל-תסיר ממנו לעולמים:

הזכר לעטרנו בשנת טובותיך. ונרוה מדשן ביתך. זכור לדור שיך יושבי ביתך. חסד נעורים וכלול אהבתך: ברוך אתה יי אהב עמו ישראל:

(סיד חזק אל מלך נאמן:)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאריך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום עד-לבבך: ושנתם לבניך ודברתם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך:

Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit eurem ganzen Herzen, und mit eurer ganzen Seele, so werde ich Regen geben eurem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, deinen Most und dein Del. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch blicket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte

מעריב ליל שמיני עזרה

וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ
וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וְכָתַבְתֶּם עַל־מְזוּזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ׃
וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ
לִי--מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ
בְּכָל־לֵבְבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מִטֶּרֶם
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסַּפְתִּי דְגָנְךָ וְהִתִּירְשָׁךָ
וַיֵּצֵאֲךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאָכְלֹת
וְשָׂבַעְתָּ׃ הִשְׁמְרוּ לָכֶם פִּי
יַפֹּתָה לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם
וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
זֶה שִׁתְּחוּיֹתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּרֶם
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתֶּם׃ מִהָרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
יְהוָה נָתַן לָכֶם׃ וּשְׁמַתֶּם׃

demer
deinen
sie fü
ist l
finnen
bei
deine
chen

בר
kröne
Zahr
den
beden
Dein
zener
und
seiest
Voll

אל

Got

©

Rei
Ew

r

dein

zen

See

Bei

ich

auf

soff

Rin

wer

Ha

St

leg

auf euerem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um eure Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie eure Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Damit ihr und euerer Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen euern Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

Gott sprach zu Moses: er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in der Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr sollet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem

את דברי אלה על לבבכם
ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיו
לשוטפת בין עיניכם:
ולמדתם אתם את בניכם
לדבר גם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: וכתבתם על
מוזוזות ביתך ובשעריך:
למען ירבו ימיכם וימי
בניכם על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיכם
לתת להם כימי השמים
על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם ועשו
להם ציצת על כנפי
בגדיהם לדורתם ונתנו על
ציצת הכנה פתיד תקבלת:
והיה לכם לציצת וראיתם
אתו וזכרתם את כל
מצות יהוה ועשיתם אתם
ולאתתורו אחרי לבבכם

Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor eurem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

Das alles ist wahr und wahrhaftig, und steht fest bei uns; daß er ist Gott, unser Herr, und Keiner sonst, und wir sind Israel sein Volk; er hat uns erlöset aus der Hand der Könige, er, unser König, uns hat befreiet aus der Hand der Gewaltigen; er, der Allmächtige uns hat gerächet an unsern Drängern, und mit vollem Maße hat vergolten allen unsern Feinden, die uns aus Leben sind gegangen. Er ist es, der Groβes thut bis ins Unerforschliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns ins Leben hat gestellt, und nicht ließ wanken unsern Fuß; der uns geleitet auf die Höhen unserer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle die uns hassen und verachten; der Wunder that und Rache nahm für uns an

ואַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם
זָכִיר אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְהִיזֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וַאֲמוּנָה כָּל-זֹאת
וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאִין זוּלָתוֹ וְאַנְחֵנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים: מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל-הָעָרִיצִים. הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם.
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל-אוֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְדוּלוֹת
עַד אִין חֶקֶר וְגַפְלָאוֹת עַד
אִין מִסְפָּר. הַיֹּשֵׁם נַפְשֵׁנוּ
בְּחַיִּים וְלֹא-נָתַן לְמוֹט
רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל-
כַּמּוֹת אוֹיְבֵינוּ וְיָרַם קַרְנֵנוּ
עַל-כָּל-שׁוֹנְאֵינוּ. הָעוֹשֶׂה קְנוּ
נַסִּים וְנִקְמָה בְּפָרְעָה

auf euer
eurer G
Zeichen
sie solle
zwischen
sie eure
reden, n
Haufe,
Straße,
niederle
stehest.
Pfosten
deine
eure
dem Lo
geschwo
thnen
als die
Erde.

er spr
Israel
sollen
an der
für fo
sollen
sfäden
blau
als
sie a
aller
sie
sollet

Pharao, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug in seinem Grimme alle die Erstgeborenen Egyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Klust, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied.

Am achten (der Festtage) schützte ich Herz und Seele aus vor der Majestät des Himmelsthrones, am achten der Festtage.

Am achten wurde er (Aaron) und seine Söhne zum Priesterdienst eingeweiht; Moses ernannte nämlich den Aaron und seine Söhne am achten der Festtage

Am achten wird die Bestimmung des Regens festgesetzt, auch wie viel oder wenig verzeichnet, am achten der Festtage.

Am achten ist die Zeit für das Zeichen des Bundes (Be-

אותות ומופתים באדמת
בני חם. המכה בעברתו
כל בכורי מצרים. ויצא
את עמו ישראל מתוכם
לחרות עולם. המעביר בניו
בין גזרי ים סוף. את
רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע. וראו בניו
גבורתו שבהו והודו
לשמו. ומלכותו ברצון
קבלו עליהם. משה ובני
ישראל | לך ענו שירה:

ע"ס א"ב

שמיני אשפוך לב | ונפש
במים. לפני רוכב בגאותו
שמים. ביום השמיני:
שמיני בכהונה לשרת
משרת וניניו. קרא משה
לאהרן ולבניו.

ביום השמיני:
שמיני גורת דת גשמים.
אם רב ואם | מעט
גרשמים. ביום השמיני:
שמיני דורש לאות ברית.

schneidung) festgesetzt, den Ueberrest (Israel) vor Seinem Zorne zu schützen, am achten der Festtage.

Der achte auch ist den Frommen vorgeschrieben; wie sie die sieben Festtage begangen, so auch feiern sie den achten der Festtage.

Am achten ist es den Laubhütten-Bewohnern gestattet, wieder Häuser und Wohnungen zu beziehen, nämlich am achten der Festtage.

Der achte erst ist die Zeit, an dem ein Thier als ein wohlgefälliges Opfer dargebracht werden durfte, vor dem Throner in den Höhen, also am der Festtage.

Der achte wurde den sieben andern Festtagen angereicht, damit er dem Volke nicht un bequem erscheine.

Der achte war bestimmt für die Gemeinde, ihren König zu segnen, als das Volk wieder seines Weges reiste. (Kön. 1, 8.)

Am achten hat (der Lichtbewohner) Gott nur wenige aber bedeutende Opfer angeordnet.

Der achte (nach der Geburt eines Knaben) ist wichtiger als Veröhnungs- und Ruhetag, an ihm muß der Befehl des Sündenvergebers (zur Beschneidung) vüñktlich vollzogen werden.

Der achte der Festtage wurde zu außerordentlicher Freude bestimmt, an ihm wurde dem

לְהַנְצִיל בּוֹ מֵאֵף שְׂאֵרֵי:

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי הוֹכֵן לְנֶאֱמָנָה. תֵּן

חֶלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם

לְשִׁמוֹנָה. בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי וְתֵר לְסִכָּה עוֹצְרִים.

לְיֹשֵׁב בְּבָתִּים וּבְחֻצְרִים.

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי זְמַן לְבַהֲמָה.

לְהַרְצוֹת פְּנֵי שׂוֹכֵן רוֹמָה.

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי חֶקֶר לְאַסְפוֹ עִם

שִׁבְעָה. מִפְּנֵי שׂוֹרְחַי וְזוֹלָת

הַשִּׁבְעָה. בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי טָבַח לְבָרֶךְ קָהֵל

מִלֶּכֶם. בְּשִׁקָּה אֶת הָעַם

לְדַרְבָּם. בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי יָחַד אֹרֵךְ עֵט. לְקָרְבַן

טוֹב מֵעֵט. בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי כְּפֹר וּמְנוּחַ הַזֶּהָה.

לְקַיֵּם צוּי עֲוֹנוֹת מוֹחָהָ.

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי לְעוֹדֵף שְׁחָה

לְרֹאוֹתָ. לְנַעֲנַע שְׁמִינִי

Pharo
und
Kinde
in se
Erstg
sein
heran
ewig
seine
meer
folge
er in
seine
verh
seine
und
sie
und
ten

י
tage
ans
Hin
Fest
2
und
dier
nar
sein
Fes
stir
au
zei
tag
da

furchtbaren Wunderthäter das achtsaitige Instrument angestimmt.

Der achte der Festtage ist auch in Zukunft bestimmt, sein Ihm verwandtes Volk zu erfreuen.

Der achte, das Beschlußfest genannt, ist für ein Volk bestimmt, das Er wie Augenbild hütet.

Der achte ist für die Gesetze bezeichnend; dreizehn Bündnisse wurden an ihm errichtet.

Der achte ist für die, welche in den Bund getreten, besonders bezeichnend, um sie vor Gefahren zu schützen.

Der achte wurde zur Voofung anberaumt, welcher vor den Priestern opfern und anordnen soll.

Der achte bildet auf (Gottes) Befehl einen neuen Zeitabschnitt an ihm dem Gott der Treue zu danken.

Der achte ist bestimmt, einen Festtag für sich zu bilden, zur Freude seines Volkes.

Am achten gefiel es Ihm, besondere Opfer anzuordnen, Ihm, dessen Maj stät das Weltall erfüllet.

בַּעֲשׂוֹתָו נִזְרָאוֹת.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי מִזְמַן לְעֵתִיד לָבוֹא.
לְשִׂמְחָה בּוֹ עִם קְרוֹבוֹ.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי נִקְרָא עֲצָרֶת. לְאוֹם
בְּאִישׁוֹן נִנְצָרֶת. בְּהִי:

שְׁמִינִי סְדוּרָה בְּדָתוֹת. וּבִו
נִבְרָתוֹ שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה
בְּרִיתוֹת. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי עֲרוּךְ הַחֲתוּמִים בּוֹ
לְהַצִּיל. מִפּוֹעָרֶת גְּנוֹן
וְהַצִּיל. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי פִים בּוֹ לְהִסְכֵּן.
לְטְבוּחַ טְבַח וְהִכֵּן. בְּהִי:

שְׁמִינִי צוּי רֹמֵר זְמַן.
לְבָרֵךְ הָאֵל הַנְּאֻמָּן.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי קָבוֹעַ רִגְלֵי בִפְנֵי
עֲצָמוֹ. לְשִׂמּוּחַ בּוֹ עִמּוֹ.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי:

שְׁמִינִי רְצוּי לְהַקְרִיב קָרְבָּן
בּוֹ לְבַדּוֹ. לְמַלְאֵ כָּל הָאָרֶץ

בְּבוֹדוֹ. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי:

Am achten wurde ein besonderer Psalm angeordnet, außer dem ganzen Hallel.

Für den achten ist eine besondere Segensformel bestimmt zum Ruhme dessen, der dem Schwachen Kraft und Stärke verleiht.

Der achte ist werth gehalten für die, welche Deine unendliche Einheit erforschen; durch Deine unendliche Gnade kommen sie anzubeten. Beschleunige ihr Heil von Deinem Heiligthume aus zu Gunsten derer, die am Meere Deine Einheit im Gesange verewigt.

„Wer ist wie Du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?“

Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses.

Sie, die willig die Pflichten des Königs, des Gottes der Wahrheit, auf sich nehmen, haben sieben Tage in Laubhütten geweiht mit Andacht; wie sie die sieben Festtage begangen, feierten sie auch den achten. Um dessentwillen wollest Du unser Heil beschleunigen,

מעריב ליל שמיני עצה

שמיני שיר בו לבדו
למלל. לגמור בו את
ההלל. ביום השמיני:

שמיני תת ברכה בפני ^{Worb.}
עצמה. לנותן ליצה כח
ועצמה. ביום השמיני:

שמיני דורשי נצות יחידה.
אנא להשתחוות באים
ברוב חסדיה. יוחש עורם |
מקדש בזכות חסדיה.
בעזרת שוררו על הים
סהדיה: בגילה ברנה
בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי. מי
כמכה נאדר בקדש נורא
תהלות עושה פלא:

מלכותך ראו בניך בזקע
ים לפני משה:

שועני עול מלך אל
אמונה. ישבו בסכה שבעה
באמונה. פנתנו חלק
לשבעה וגם לשמונה.
לקראתם זה ישענו להחיש

furchtbare
achtstaitige
stimmt.

Der ad
in Zukun
verwandt

Der a
genannt,
stimmt, d
hütet.

Der a
bezeichner
wurden o

Der a
in den B
bezeichner
zu schütze

Der a
anberaun
Priestern
soll.

Der a
Befehl ei
an ihm
zu danken

Der a
Festtag f
Freude f

Am a
besondere
Ihm, d
Weltall

Daß sie kommen, die Sieben
und Acht (nach Micha Kap. 5.
V. 4.)

„Gott regieret in Ewig-
keit.“

Und so ward es uns
verheißen durch deinen Profeten:
Daß Gott erlöset Jakob und
es befreiet aus einer Hand,
die stärker ist als seine.

Sie schreiten von einer
guten Handlung zur andern,
die Laubhütte haben sie ver-
lassen, um den achten Festtag
zu begehen, voll Zuversicht
befehlen sie Dir ihr Geschick,
Israels Beistand und Erlöser
zu huldigen.

Laß uns niederlegen,
Gott unser Herr, in Frieden;
laß uns aufstehen wieder, Herr,
zu einem heitern Leben. Breite
du als Schirm und Decke dei-
nen Gottesfrieden über uns;
stütze uns und kräftige uns
mit weisem Rathe, daß wir
vor dir bestehen, und hilf uns
um deines Namens willen. Sei
du ein Schutz und Schirm um
uns herum; halt ab von uns
Feind und Pest und Schwert
und Hunger, Noth und Kummer!
halt ab jedes Hemniß und
Verderbniß vor und hinter
uns, und birg uns im Schatten
deiner Flügel; denn du, Gott,
bist unser Hüter und Erlöser;

שְׁבַעַה וּשְׁמוֹנָה: זֶה צִוְּרֵי
יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:
"יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יי אֶת-
יַעֲקֹב. וְנֹאמְרוּ מִיַּד הַזֶּקֶן
כִּכְנוּ:

מִחֵיל אֵל חֵיל הַדּוֹלְכִים.
נָסְעוּ מִסָּבִיב וְלִשְׁמוֹחַ
בְּשָׁמַיִם נִמְלְכִים. סִבְרֵי
יְהִיבֵם עֲלֵיךָ מְשֻׁלְכִים. עֲזוּרֵי
יִשְׂרָאֵל וְנֹאמְרוּ מִמְּלִיכִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ צִוְּרֵי
יִשְׂרָאֵל וְנֹאמְרוּ:

הַשְׂכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ
לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ
לְחַיִּים. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת
שְׁלוֹמֶךָ. וְתִקַּנְנוּ בְּעֶצְרֵךָ
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהַגֵּן בְּעֵדֵנוּ
וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אֹיִב דְּבַר
וְחָרָב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהַסֵּר
שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי
אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה.

du, Gott, der allerbarmende Welkenherr. Wahre unsern Ausgang und unsern Eingang, und geleite uns zum Leben, Glück und Heil, heute und immer in Ewigkeit. — Breite deinen Gottesfrieden als Schirm und Decke über uns.

Sie ziehen aus der Laubhütte, sich in ihren Wohnungen einzurichten, o vernimm ihr inbrünstiges Flehen sie verkünden Deine Erhabenheit zur Ehre Deines Namens. — Breite die Decke Deines Friedens über sie, Throner unter Lobgesängen! Gelobt seist du, Gott, der seinen Gottesfrieden breitet über uns und über sein Volk Israel und über Jerusalem.

(Am Sabbath wird auch dieses gesagt.)

„Die Kinder Israels sollen beobachten den Sabbath, daß sie halten den Sabbath für alle Zeiten als einen ewigen Bund. Zwischen mir und den Kindern Israels ist er das Zeichen für die Ewigkeit, daß Gott in sechs Tagen hat geschaffen: Himmel und Erde, und am siebenten Tage geruhet und gefeiert.“

Moses verkündete den Kindern Israels die Feste des Herrn.

Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott

מעריב ליל שמיני עצרת

כי אל מלך | חנון ורחום
אתה. ושמור צאתנו ובואנו
לחיים ולשלום ומעתה ועד
עולם: ופרוש עלינו סכת
שדומך:

פונים | מסכה לביתם
לישב. צקון לחשם הקשב.
קוראי רוממורתך שמך
לחשב. תפרוש עלימו
סכת שלומך תהללות יושב:
ברוך אתה יי הפורש סכת
שלום עלינו ועל כל-עמו
ישראל ועל ירושלים:

ושמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם: ביני ובין בני ישראל אות
היא לעולם. כי ששת ימים עשה
י את השמים ואת הארץ וביום
השביעי שבת וינפש:

וידבר משה את מועדי
י אל בני ישראל: חצי קדיש

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי אברהם אלהי

daß f
und y
B. 4.)

feit."

verhei
Daß
es be
die st

guten
die S
lassen
zu
befehl
Isra
zu h

Gott
laß
zu e
du c
nen
stüß
mit
vor
am
du
uns
Fein
und
halt
Ver
uns
dein
bist

Abrahams und Ists und Jakobs du, der große, mächtige und sichtbarbare Gott: du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

מִלְךָ Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אֲתָה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מְכַלְכֵל Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

וְנִצְחָן Du bist uns ein treuer Vürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebet die Todten.

אֲתָה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du, Gott, Weltengott.

אֲתָה Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und G. fallen gehabt an uns, hast uns erhöht über alle Nationen, uns geheiligt durch deine Gebote, und dir näher gebracht, Herr, zu

יִצְחָק וְאֵלֵהי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים וְקִינָה רַבָּה וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִלְךָ עֲזָר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי כִּגֹן אֲבֹתֵינוּ:

אֲתָה גָבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנֵי מַתְיָה מַתִּים אֲתָה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

כִּכְלָכֵל הַיִּים בְּחֶסֶד מַתְיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא הוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה. מִי כַמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מִלְךָ מַתִּיר וּבֹהֵג וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִצְחָן אֲתָה לְהַחֲיוֹת מַתִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַתְיָה הַמַּתִּים:

אֲתָה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל-יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אֲתָה בַחֲרָתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבָּתָ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָנוּ וְרוֹמַמְתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וּבְקִדְשֵׁינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וּבְקִרְבָּתָנוּ מִלְכָנוּ

deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

וַתַּן דוּ הַאֲתָנוּ אֵת הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַיְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (am Sabb.) שְׂפָחוֹת לְמַנוּחָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן. אֵת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) הַשְּׁמִינִי חַג הָעֶצְרוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחַתְנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an diesem achten Tage des Festes, der das Fest beschließt.

Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

C

לְעִבּוּדְתֶךָ. וְשִׂמְחָה הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:
וְתַתֶּן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (am Sabb.) שְׂפָחוֹת לְמַנוּחָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן. אֵת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) הַשְּׁמִינִי חַג הָעֶצְרוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחַתְנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְזָכְרוּנוּ וּפְקֹדוּנוּ. וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוּנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזָכְרוּנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי חַג הָעֶצְרוֹת הַזֶּה. וְזָכְרוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֹדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

Laß die Segnungen Deines Festes Gott, unser Herr, kommen über uns, daß es uns eingehe zum Leben und zum Frieden, zur Freude und Fröhlichkeit, wie es Dein Wille ist, und Du den Segen uns hast verheißen. (Unser Gott, Gott unserer Väter! hab' Gefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns in Deinen Geboten; gib uns unsern vollen Theil an Deiner Gotteslehre; sättige uns in Deiner Güte; erfreue uns mit Deinem Heile. Läutere Du, Gott, unser Herz, daß wir Dir dienen in Wahrhaftigkeit. Laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, (in Deiner Liebe und Freundlichkeit) in Freud' und Fröhlichkeit (der Sabbathruhe und) der festlichen Weihe und Heiligkeit; auf das Israel und Alle, die da heiligen Deinen Namen sich Deiner Gotteshuld und Liebe stets erfreuen. Gelobt seist Du, Gott, der da heiliget (den Sabbath und) Israel und die Zeiten.

Möge dein Volk Israel und dein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfang

ישועה ורחמים חיים וְחַנּוּנוֹ.
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ וְ
חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-

בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לַחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן
כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ. (am Sabbath) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחֵינוּ) קִדְשֵׁנוּ

בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתִזְכֹּר חֻקֵּינוּ
בְּתוֹרַתְךָ שֶׁבַענוּ מִשׁוֹבֵב
וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעֶתְךָ. וְמַהֲרֵ
לְבָנוּ לְעַבְדֶּךָ כַּאֲמַת
וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה

יְבָרְצֵנוּ) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן

(שֶׁבַת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ.

וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי

שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקִּדְשֶׁשׁ

(הַשֶּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינֵם:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

וּבְתַפִּלָּתָם. וְהַשֵּׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה

לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל

וְתַפִּלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבַּל בְּרָצוֹן

du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

ותחזיקה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehst in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מרים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarrender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

ועל Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöht und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וכל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

שלום Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist der Friedensherr und Fürst!

מִיְמֵי מִלְחָמָה Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

ועל Gelobt seist du Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel.

וְתָהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד. עֲבוֹרֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתִחְזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אָנחנו לָךְ שְׂאִתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתָּךְ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֲרֹב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. כַּטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי־לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם. קוִינֵנוּ לָךְ:

ועל כָּלֵם יתְּבַרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֹךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מְלִךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

Mögen
Heiles
walten
Milde
uns,
Hilfe ü
schauet
du bis
der Go
und de
שמיני
Deines
komme
eingehe
Friede
lichkeit,
und D
verheiß
unserer
an un
in De
unsern
Gottes
ner G
Deine
unser
in Wa
haftig
(in D
keit)
keit
der f
keit;
die d
sich
Liebe
Du,
Sabb
Zeite
גד
kein G
Herr
Gotte
Hauf
Israe

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe und die Böses sinnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstöre du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöre mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Hort und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
במינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמניות וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות
קדים טלס.

Am Sabbath wird vor קדיש dieses gebetet.

„Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhte am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht und Gott segnete den siebenten

ויכלו השמים והארץ
וכל צבאם: ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה. וישבת ביום
השביעי מקדמניותו
אשר עשה: ויברך אלהים

Tag und heiligte ihn; denn an ihm ruhet er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaks und Gott Jakobs; du der große, mächtige und furchtbare Gott, du, der allerhöchste Gott, Herr und Meister im Himmel und auf Erden.

Ein Schild war den Vätern sein göttlich Wort, sein Gottespruch belebet die Todten. Er ist der heilige Weltenherr, desgleichen Keiner ist; der seinem Volke die Ruhe gibt an seinem heiligen Sabbathtage! denn sie hat er begnadiget und ihnen die Ruhe gegeben. Vor ihm stehen wir im heiligen Dienste, in der Furcht, im Schauer der Andacht und loben und bekennen seinen Namen Tag für Tag und immerfort mit unsern innigsten und sinnigsten Lob- und Segenssprüchen. Ihm gebühret Lob und Dank; er ist der Friedensherr, der den Sabbath heiligt, und den siebenten Tag der Woche segnet, und dem Volke in seiner Heiligkeit die Ruhe gibt, das er gefättiget hat mit seiner Lust zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

Allmächtiger Gott und Herr, Gott unserer Väter! Segne uns die Ruhe in deiner Gnad' und Freundlichkeit! Heilige uns in deinen Geboten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre. Sättige uns in deiner Güte und Milde, und erfreue uns mit deinem Heile. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrheit und Aufrichtigkeit, und laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, in ihm die Ruhe finden.

Gelobt seist du Gott, der den Sabbath hat geheiligt.

מעריב ליל ראשון של סבות

את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון קונה
שמים וארץ:

מגן אבות בדברו מתיה
מתים במאמרו האל הקדוש ו
שאין כמוהו המניח לעמו ביום
שבת קדשו כי כם רצה להניח
להם לפניו געבור ביראה ופחד
ונורה לשמו בכל יום תמיד מעין
הברכות אל ההודאות ארון
השלום מקדש השבת ומברך
שביעי ומניח בקדשה לעם ומדשני
עונג זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה
במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן
חלקנו בתורתך שבענו משוכך
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
לעבודך באמת והנחילנו יי אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשך.
ונגוחו בה ישראל מקדשי שמך.
ברוך אתה יי מקדש השבת:

מעריב ליל שמיני עצרת

ועשה יגדל גא פח אדני פא אשר דברת לאמרי: זכור רחמיך יי וחסדיך פי מעולם תנחמה:
 יתברך ויתקדש ו שמה רבא בעלמא די-כרא כרעותה וימליך מלכותה
 דחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח ויחפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה
 דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירחא השבחחא ונחמחא
 דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

קבל ברחמים וברצון את-הבלינו: ^{Gem.}

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אכיהון די בשמיא ^{Borb.}
 ואמרו אמן:

יהי שם יי מבורך מעתה ועד-עולם: ^{Gem.}

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן: ^{Borb.}

עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: ^{Gem.}

עשה שלום במומיו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: ^{Borb.}

קידוש

Am Sabbath wird zu Hause bei Tisch erst bis leest bis ge sagt.

Gelobt seist Du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der die Frucht der Rebe hat geschaffen!

ברוך Gelobt seist Du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns erwählet hat vor jedem Volke, uns erhöht hat über alle Sprachen und Nationen, uns hat geheiligt durch seine Gebote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Deiner Liebe (die Sabbathtage zur Ruhe), die Feste zur Freude, die festlichen Zeiten und Tage zur freund-

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל-קשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה (שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים

lichen und fröhlichen Erheiterung
— (diesen Sabbathtag und)

Den achten Tag des Festes,
der das Fest beschließt, als
die Zeit der Freude —

(in Liebe) zur Verkündigung des
Heiligen, zum Angedenken an
den Auszug aus Egypten! denn
uns hast Du erwählet, uns
geheiligt vor allen Völkern,
(und den Sabbath) und die
heiligen Feste (in Liebe und
Freundlichkeit) zur Freud' und
Fröhlichkeit uns eigenthümlich
beschieden. Gelobt seist Du,
Gott, der da heiliget, (den
Sabbath) Israel und die
Zeiten.

ברוך Gelobt seist Du, Gott,
unser Herr, Herr der Welt,
der uns hat am Leben erhalten,
daß wir erlebt und erreicht
haben diese Zeit.

עלינו Uns liegt es ob, zu huldigen
dem Herrn des Weltalls, daß
wir die Größe und die Ehre geben
dem, der die Welt geschaffen in
ihrem ersten Entstehen, daß er uns
nicht gemacht wie die Völker der
Welt, uns nicht hat gleichgestellt den
Stämmen und Geschlechtern der
Erde; uns nicht den gleichen Theil,
uns nicht das gleiche Loos hat be-
schieden wie den Völkerschaaren. —
Wir beugen das Knie, wir bilden
uns und bekennen unsern Glauben
vor dem Könige der Könige, dem
Heiligen — gelobt sei er — der die
Himmel hat ausgespannt, und die
Erde hat gegründet auf ihren Grund-
festen; seine Herrlichkeit thronet in
den Himmeln oben, und seine Macht
waltet in den höchsten Höhen!

לְשֵׁשׁוֹן אֶת-יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה
וְאֶת יוֹם) הַשְּׁמִינִי חַג
הָעֶצְרֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחַתְנוּ
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר
לְיִצְיַאת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ
בְּחֵרָתְךָ וְאוֹתְנוּ קֹדֶשֶׁת מִכָּל
הָעַמִּים (וְשַׁבָּת) וּמִוְעֵדֵי קֹדֶשְׁךָ
(בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה
וּבְשֵׁשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁהִחְיֵינוּ וּקְיָמָנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמַן הַזֶּה:

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲרוֹן הַכֹּל. לְתַת
קְדָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עֲשָׂנוּ
בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שִׁמָּנוּ
כְּמִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׂם
חֶלְקֵנוּ בָּהֶם וּגְוָרְלָנוּ כְּכֹל-הַמִּזְנָם:
וְאֲנַחְנוּ פֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נֹזֵחַ שָׁמַיִם
וְיֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם וּ
מִמַּעַר. וְשִׁכֵּנֵת עִזּוֹ בְּגִבְרֵי

Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrheitigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst.“

ly Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärest im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische, dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir befehlen, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches, dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“ Und gesprochen ward von deinem Propheten: „Gott wird Herr sein über die ganze Erde; an dem Tage ist Gott der Einige und sein Name — der Einige!“

קרומים. הוא אלהינו אין עוד:
אמת מלכנו אפס זולתו. כפתוב
בתורתו וידעת היום והשבת אל-
לקבך. כי יי הוא האלהים
בשמים | ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד:

על-בן | גקנה לך יי אלהינו
לראות מהרה בתפארת עזך.
להעביר גלולים | מן הארץ
והאלילים ברות יברתון. לתקן
עולם במלכות שדי. וכל-בני
בשר יקראו בשמך. להפנות
אלך כל-רשעי ארץ. יכירו וידעו
כל-יושבי תבל כי לך תכרע כל-
ברך תשבע כל-לשון: לפניך יי
אלהינו יקרעו ויפלו. וכל-כבוד
שמך יקר יתנו ויקבלו כלם | את
עול מלכותך. ותמלוך עליהם
מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלה היא ולעולמי עד תמלוך
בכבוד כפתוב בתורתך יי | ומלוך
לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך
על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יי
אחד ושמו אחד:

קריש יתום. ארון עולם.

